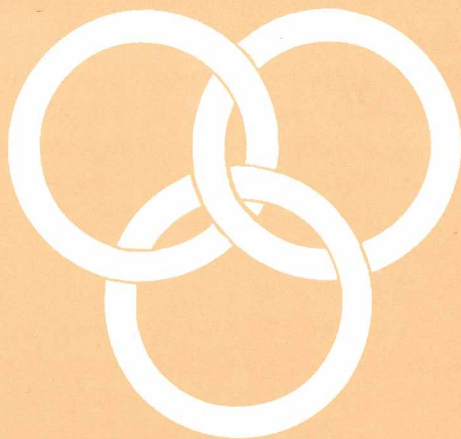

1999. I. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

34.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

Magyarországi Keresztyén Ifjúsági

**Egyesület
(M KIE)**

Szerkesztőség:

1085 Budapest, Horánszky u. 26.

Telefon/fax: (06-1) 267-0587

Szerkesztők:

Denke Villő
Silló Melinda

Szedés-tördelés:

Donát Bt.
Budapest

Nyomdai kivitelezés:

FÉBÉ Bt.
Budapest
Felelős vezető:
Tóth Béla

Megjelenik
negyedévente

Megrendelhető a
szerkesztőség címén

Ára: 1 évre 800 Ft
(postaköltséggel
együtt)

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!*

A TARTALOMBÓL

Erőt ad a megfáradtnak	4
Nyomkereső – recept	8
Tudod-e?	12
Az ifjúkor nagy kérdései – Játszunk	14
Ifióra a megbocsátásról	20
Bibliamunka	28

és még sok más...

LAPUNK SZERZŐI ÉS MUNKATÁRSAI

Alföldi Kata	közgazdász	Budapest
Bakay Péter	evangélikus lelkész	Békéscsaba
Bölcsföldi András	református lelkész	Kecskemét
Csizmadia Csaba	egyetemi hallgató	Budapest
Demeterné Harmathy Zsófia	református hitoktató	Budapest
Denke Villő	személyi titkár	Budapest
Fodorné Ablonczy Margit	református lelkész	Kecskemét
Kovács Péter	református lelkész	Gyömrő
Lázár Gyöngyi	főiskolai hallgató	Békéscsaba
Silló Melinda	projekt asszisztens	Budapest
Székely Ágnes	egyetemi hallgató	Veszprém
Tóth L. Kristóf	református lelkész	Pátka

Versek, illusztrációk: Dsida Jenő, Fodor Ákos, György Imre,
Jékely Zoltán, Petőfi Sándor, Szalay Lajos, Tolnay Tibor,
Pip Wilson

Zsoltárok 55,7

Egy enyhe decemberi napon eltűntek a galambok a városból. Egyik napról a másikra nem volt többé galamb. Sokan már másnap észrevették. A nénikék, akik száraz kenyeret szoktak szórni nekik, hiába várták az éhes madársereget. Egy-két napig még kijártak, de azután végképp otthon maradtak, az utcseprők pedig összesöpörték a kenyérmorzsát és a kukába öntötték.

Három nap után vette észre egy újságíró, s írt is egy cikket a galambokról az Újságba. Rengeteg olvasói levél érkezett. A többség amellett foglalt állást, hogy jobb így, galambok nélkül. Nincs piszok, madárfelhő a tereken, galambfészek a templomtoronyban, a műemlékeken. Persze ez csak a levélírók többsége. Az igazi többség ugyanis nem ír olvasói levelet...

Negyednap már a Híradó stábja is kiment a Váci utcára interjút készíteni az „utca emberével”.

– Mít jelent tulajdonképpen a galamb? – tette fel a kérdést a riporter.

– Hát, ilyen szürke madár a városban mindenütt... – válaszolta egy tizenöt-éves fiú.

– Összerondítják a tereinket! – kiáltott közbe egy bevásárlószatyros hölgy.

– Szóval, reggel odaszállnak az erkély korlátjára és felszedezetik a keksz- meg kenyérdarabokat. Meg este búgnak. Úgy szeretem őket...! – mondta egy kislány.

– A galamb Izráel jelképe – nyilatkozta egy rabbi.

– A városi galamb félcivilizált madár, a nagyvárosokban mindenütt előfordul. Veszélyes vírusgazda! – magyarázta egy biológus.

– A galamb a béke szimbóluma – tekintett a távolba egy fiatal politikus.

– A Szent Szellem galamb formájában szállt le Jézusra a Jordánánál – felelte egy keresztény fiatal.

A hatodik napon egy szekta képviselői hirdetni kezdték, hogy itt az utolsó ítélet, s aki nem öhozzájuk tartozik, az a kárhozatra jut.

A hetedik napon cikkezni kezdtek a lapok arról, hogy a környezetszennyezés pusztította ki ezeket a madarakat. Délután lemondott a környezetvédelmi miniszter.

Nyolcadik nap eltűntek a verebek is, de erre már senki sem figyelt, mert vagy kétségbeesve menekült ki vidékre, ki külföldre, ki a föld alá, vagy fehér lepelben várta az utolsó ítéletet.

Egy kis közösség ezalatt csendben imádkozott Istenhez az Úr Jézus Krisztus nevében azért, hogy ne, még ne, mert oly sok még a kallódó, meg nem tért ember. Adj nekik, Urunk, még egy kis időt. S adj nekünk, hogy hirdessük az Örömhírt. A kis közösségnek még neve sem volt; fiatalok, öregek, zsidók, magyarok, cigányok, románok, négerok, kínaiak forró szívvel imádkoztak.

S a kilencedik napon újra megjelentek a galambok a város terein...

Tóth L. Kristóf

Hozd rendbe elintézetlen ügyeidet!

„Azért hagytalak Krétában, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket...” Tit 1,5a

Pál a Titusznak szóló levelét a börtönből írja hűséges szolgatársának, akit Kréta szigetén hagyott. Már a levél elején azonnal a lényegre irányítja Titusz figyelmét: vannak elintézetlenül maradt ügyek a krétai gyülekezetben. Ugyanakkor arról is beszél Pál, hogy ezeket az ügyeket rendbe lehet, és rendbe kell hozni.

Titusz helyzete és a mi helyzetünk két dologban hasonló: vannak elintézetlen ügyeink, de ezek elintézhetőek, rendbe hozhatóak.

Életünknek sajnos minden helyzetére igaz az a megállapítás, hogy vannak elintézetlen ügyeink. Nem nagyon fordul elő az, hogy azt érezhetnénk: na, most minden rendben van körülöttem, rendben van bennem, mindent elintéztem. Különösen így érezzük ezt akkor, amikor egy-egy szakasz, egy-egy időszak lezárul az életünkben. Év végén, év elején leltárt készítünk: megállapítjuk, hogy mi teljesült azok közül, amiket elterveztünk, és mi az, ami elintézetlenül maradt. Ha visszagondolunk az elmúlt esztendőre, biztos, hogy bennünket is sok minden vádol. Félbemaradt

munkák, elhanyagolt dolgok, régóta ránk váró, elintézetlenül maradt feladatok. Biztosan sok minden eszünkbe jut, amikor számbavesszük az eltervezett dolgokat, és összehasonlítjuk azzal, ami megvalósult. De nemcsak a munkánkkal van ez így, hanem az emberi kapcsolataink területén is. Itt is vannak „elintézetlen ügyek”. Meg nem bocsátott sértések, a szívünkben továbbhordozott harag, indulat. A szeretet meghidegülése valaki iránt, a kedvesség hiánya valakivel szemben. Egy elmaradt látogatás valakinél. Egy régóta – talán tudatosan – halogatott kellemetlen, de szükséges beszélgetés. Tisztázása valaminek a másikkal; bocsánatkérés. Egy-egy családban is lehetnek ilyen elintézetlen ügyek a férj és a feleség, a szülő és a gyermek között.

Ugyanúgy lehetnek elintézetlen ügyeink az Istennel való kapcsolatunkban is. Valahol megrekedtünk a hit útján. Csökkent a bizalmunk Istenben, vagy csalódtunk benne valami miatt. Azután ezt „úgy hagytuk”, nem gondoltuk át, nem beszéltük meg senkivel, még Isten-

nel sem. Azóta aztán ott van a szívünkben, a lelkünkben elintézetlenül. Lehet ennek az oka valakinek az elvesztése, akit nagyon szeretünk. Lehet valamilyen testi vagy lelki fájdalom, ami Istennel szembe fordított, vagy legalábbis elbizonytalanított valakit. Ha nem értjük Isten cselekedeteit az életünkben, ha nem hisszük, hogy még a rossz is a javunkat szolgálhatja, akkor könnyen eltávolodhatunk Istentől. Kezdetben ezek nem látványos dolgok, „csak” elmaradnak az imádságok, az elcsendesedések, az igeolvasás, mert valami – talán már régóta – elintézetlenül maradt. Van, akinek évekig, évtizedekig ott van egy-egy ilyen, elintézetlenül maradt ügy az életében, akadályt képezve Isten és öközte.

Visszatekintve, magunkba nézve vajon ránk nem jellemző-e, hogy vannak ilyen elintézetlen ügyeink a szolgálatra való hajlandóság, az Isten iránti odaadás tekintetében?

Pál apostol Tituszt azzal bízta meg, hogy hozza rendbe az elintézetlenül maradt ügyeket. Azért hagyta Tituszt Krétán, hogy az ő otléte alatt félbemaradt dolgokat befejezze. Az új esztendő számunkra is azt jelenti, kaptunk még időt, kaptunk még lehetőséget, kaptunk Isten részéről kegyelmet arra, hogy az elintézetlenül maradt ügyeinket rendbe hozzuk.

Kaptunk időt, alkalmat arra,

hogy az elmaradt, befejezetlenül maradt munkáinkat ebben az esztendőben befejezzük. Kaptunk időt és alkalmat arra, hogy emberi kapcsolatainkat rendbe hozzuk. Ez a rendbe hozás azt jelenti, hogy a családtagjainkkal, a férjünkkel, a feleségünkkel, a gyermekünkkel, a szüleinkkel való kapcsolatunkat Isten szándékához, akaratához igazítjuk. Ez nagyon sok esetben nem egyezik az általunk elképzelt rendbe hozatallal. Mert ez azt jelenti, hogy kérjünk bocsánatot egymástól, és bocsássunk meg egymásnak. Hordozzuk el a másikat szeretetben, és igyekezzünk arra, hogy mi is „elhordozhatóak” legyünk a másik számára.

Amíg Isten is lehetőséget ad nekünk, addig rendbe hozhatjuk az elintézetlenül maradt ügyeinket. Ez egyfelől egy csodálatos lehetőség, ajándék és éppen ezért hatalmas örömhír. Másfelől azonban egy komoly figyelmeztetés is. A rendezésre kapott időnk és lehetőségünk nem végtelen, egyszer mindnyájunk számára véget ér. Nem szabad tehát a rendezést halogatnunk! Ne gondoljuk azt, hogy majd máskor, majd később. Isten ígéje sürget bennünket: Kezdd el még ma elintézetlen dolgaidd rendbe hozását!

Isten azért adott nekünk életet, azért tart minket itt a földi életben még irgalmasan, hogy rendbe hoz-

Szalay Lajos rajza

zuk a Vele való kapcsolatunkat, hogy üdvösségünk legyen. Mert az üdvösség tulajdonképpen ezt jelenti: rendezett a kapcsolatom Istennel. Életünkben ez a legfontosabb, a leglényegesebb! Minden más – általunk fontosnak tartott – dolognál fontosabb az Istennel való közösségünk rendezettsége. Elintézetlen hitbéli dolgainkat mondjuk el Neki, beszéljük meg Vele és esetleg egy nálunk tapasztaltabb hívó emberrel, lelkipásztorral. Ne hagyjuk, hogy kérdéseink, meg nem értett, el nem fogadott dolgaink hitünk növekedésében, az Istennel való kapcsolatunk szorosabbá válásában akadályok legyenek! Az Istennel való kapcsolatunk minden-

nél fontosabb. Az, hogy milyen kapcsolatban vagyunk a mi Urunkkal, az egész életünket, életünk minden területét meghatározza.

De vajon rendbe hozhatjuk-e elrendezetlenül maradt ügyeinket, dolgainkat? Lehetséges-e befejezni azt, ami befejezetlen maradt? Rendbe lehet-e hozni azt, amit elrontottunk? Lehet-e rendezni Istennel újra, vagy talán először a kapcsolatunkat?

Önmagunktól, csupán a magunk erejére támaszkodva nem. Titusz sem egyedül intézte a krétai gyülekezet ügyeit. Nem ő rendezte el egyedül a presbiterválasztás nehéz kérdését, a fegyelmelés gond: Istentől kegyelmet és békességet kapott ehhez. Őt is és bennünket is Jézus Krisztus vezet a rendbehozatalban. Ő az, akivel, akinek a vezetésével az elintézetlen dolgainkat rendbe hozhatjuk. Az Ő segítségével befejezhetjük félbehagyott munkáinkat. Az Ő vezetésével rendbe hozhatjuk emberi kapcsolatainkat, és Ő segít minket abban is, hogy a Vele való kapcsolatunk rendezett legyen. Ő mindent rendbe hozott teljesen halála és feltámadása által. Ővele te is és én is rendbe hozhatjuk elintézetlenül maradt ügyeinket. Isten azért adta életed hátralevő idejét, hogy Vele mindent rendbe hozz. Kezdd el még ma!

Kovács Péter

Az idén is tartunk **munkatársképző tanfolyamot** a tavalyihoz hasonlóan, azaz hangsúlyosan gyakorlati módszerekkel. Az általános – ifjúsági munkához szükséges – témák mellett igyekszünk nagy mértékben figyelembe venni a résztvevők igényeit. Július 12–18. között várjuk a Paks közelében tartandó táborunkba azokat, akik ifjúsági csoportot vezetnek, abban segítenek vagy szeretnének ilyen szolgálatra felkészülni, tanulni róla. A tanfolyamot Martonné Szalóky Eszter, Nagy Noémi és Denke Villó vezeti.

Továbbra is **várjuk a megrendeléseket** az Akarsz-e játszani? 100 játékleírást tartalmazó gyűjteményünkre (500 Ft), a szenior csoport által kiadott Ki mit tud? bibliai és művelődéstörténeti játékra (400 Ft), a 12 színdarabot tartalmazó gyűjteményre (250 Ft) és a korábban megjelent Táncház-kazettára (250 Ft).

Sajnos megrövidült az irodai **ügyeleti idő**, de az üzenetrögzítő/fax hosszabb betegség után végre gyógyultan működik. Sőt, van aki meghallgatja az üzeneteket, elolvassa a leveleket és faxokat, és igyekszik válaszolni rájuk.

Mint szerkesztő és KIE-munkatárs örömmel számolok be arról, hogy a legutóbbi számban megjelent németországi beszámoló (Mire jó egy magyar önkéntes) két olvasót kíváncsivá tett, és meghívtak, beszéljek többet a németországi és itthoni tapasztalataimról. Már eleget tettem ennek a meghívásnak, jót beszélgettünk a német ötletek itthoni alkalmazási lehetőségeiről, a magyar fiatalok és a KIE kapcsolatáról és még sok egyéb érdekes dologról.

Remélem, más hasonló hatása, következménye is van a cikkeinknek. Ha hallotok vagy átéltek ilyesmit, írjátok meg, hadd örüljünk együtt!

A hírek közt utolsó helyen, de nem lényegtelen dologként szeretném megemlíteni a kedd reggeli (fél 7–7) **imaközösséget**, melyre továbbra is mindenkit szeretettel várunk. A helyszín teljesen szabad, minél több, annál jobb.

Gondolom, imatémája is akad mindenkinek, mégis szeretném a hátsó borítón felsorolt témákra felhívni a figyelmet.

Szüntelenül imádkozzatok! (1 Thessz 5,17)

Nyomkereső-recept

Szeretettel köszöntök minden szakácskodni vágyó és szerető emberkét! Kóstoltatok már a Nyomkeresőt? Mindenkit biztosíthatok arról, hogy nagyon finom! Az itt leírt elkészítési mód svájci recept békéscsabai körítéssel. Tehát lassuk!

Hozzávalók:

1 KIE-csoport

15–20 gyerek (de lehet kevesebb vagy akár több is)

1–2 csipetnyi kreativitás

fantázia és alkotókedv tetszés szerint

1 marok szervezettség

Elkészítés:

A KIE-csoporthoz add hozzá a fantáziát és alkotókedvet, szórd meg kreativitással, keverd csomómentesre, csapd hozzá a gyerekeket, öntsd nyakon a szervezettséggel, és máris kész a Nyomkereső. Tálaláskor díszítsd egy kis jóhangulattal.

Ó, bocsánat, elfelejtettem! Közületek sokan még nem is láttak Nyomkeresőt, így nem is tudjátok, hogy néz ki, amikor készen van! A Nyomkereső, svájci nevén Jungschar, annál komplexebb, hogy egy cikken keresztül be lehessen mutatni, de azért néhány ismervét le tudom írni.

Élmény:

Ez a legfontosabb! Tulajdonképpen a Nyomkereső alapja. Mi nem a bibliai történet elmondásával kezdjük. Abból indulunk ki, hogy az ókori emberekben mi játszódhatott le a különböző szituá-

ciókban. Például mit érezhetett Saul, amikor váratlanul megvakult? Ti belegondoltatok már? Nos, a gyerekek próbálhatták: bekötöttük a szemüket, és hosszú-hosszú kilométereken keresztül vittük ki őket a városból. Rettenetesen türelmetlenek voltak! Nem győzték kérdegetni, hogy mikor vehetik már le a kendőt a szemükről. Magát a bibliai történetet a foglalkozás végén mondjuk el a gyerekeknek, azokra az élményekre alapozva, amelyet ők a Nyomkereső során átéltek.

Csoportra osztás:

Csoportra osztani lehet nem és kor szerint. A nem szerinti elkülönítés a mai magyar oktatási rendszerben már idegen. Mi sem így nőttünk fel, ezért távol állhat tőlünk. De meglátásom szerint sok előnye van. Például: a fiúk nem zavarják a lányokat, és a lányok sem a fiúkat. Hiszen szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy mind a fiúk, mind a lányok máshogy viselkednek egy heterogén csoportban, mint homogénben. Adódhatnak olyan helyzetek, amikor a két nem együttes jelenléte gátolja teljes kibontakozásukat. Az ebből adódó problémák a csoportra osztással elkerülhetők. Persze lehetnek olyan szituációk, amikor kifejezetten jó, ha heterogén közösségben gondolkodunk, a fiúk és a lányok közös erővel oldanak meg valamilyen feladatot. Természetesen ekkor nem csoportban dolgoznak, hanem együtt. Mi a közös munkát a Nyomkereső elejére és végére tesszük.

A kor szerinti csoportra osztás azért jó, mert mindenkinek meg lehet találni a korához illő feladatot. Békéscsabán nincsenek korcsoportok, de van öt homogén csoportunk. A csoporton belül a legnagyobb a csoport vezetője, aki egyben a felnőtt vezetők segítője. Rájuk kisebb feladatokat bízunk, így ők is a magukénak érezhetik a Nyomkeresőt, feladataikért felelősséggel tartoznak.

Szerepjáték:

Úgy is mondhatjuk, színház kicsiben. Kellenek hozzá jelmezek, erre szolgálnak nálunk az ún. alapruhák, amelyek egyszerű T-szabású, élénk színű (kék vagy zöld) pólóruhák. Maga a színház a gyerekek szempontjából többféle is lehet: a gyerekek lehetnek nézők vagy színészek, esetleg mindkettő. Mire is gondolok én itt? Lássunk néhány konkrét példát! A legutóbbi országos Nyomkereső-hétfvégén két szerepjáték is volt: Péter megtagadja Jézust, illetve a „Jézust vagy Barrabást” című, Pontius Pilátus előtt lejátszó jelenet.

Az utóbbit a vezetők adták elő. A gyerekek alkották a tömeget. A vezetők közül került ki Pilátus, a felesége, két őr és Barrabás. A gyerekek közé is elvegyült néhány vezető, akik a megfelelő pillanatban „Barrabás”, illetve „Feszítsd meg!”-et kiáltottak. A gyerekek csak passzív szemlélőként figyelték a jelenetet, de a középük elvegyült vezetők mesterkedésének eredményeképpen belesodrótak az eseményekbe.

A „megtagadás” jelenetet máshogy csináltuk. A színházat meghirdettük a gyerekek között, és akinek volt kedve bekapcsolódni, azok egy vezető segítségével összeállították, megrendezték és

előadták „szindarabként” a többieknek. Így volt olyan gyerek, aki aktívan részt vett benne, és volt, aki csak nézte. Mindkét oldalról nagyon élvezték.

Forgószínpad, workshop:

A gyerekek csoportban dolgoznak. Különböző állomások, műhelymunkák vannak. Forgószínpad esetén a már összeszokott csoportok együtt haladnak, minden állomáson végig kell menniük. A workshop ezzel ellentétben választható műhelymunkákat jelent. Ilyenkor többnyire nem a szokásos csoportjaink vannak együtt, hanem mindenki maga dönti el, mit szeretne csinálni. Most megkérdezhetitek: mit tartalmaz egy Nyomkeresős forgószínpad vagy workshop a gyakorlatban? Ó, nagyon sok minden befér!

– titkosírás

Ennek rengeteg variációja létezik. Kezdve a számkódostól a különböző rácsokon át a betűk más betűre való átírásáig. A Nyomkereső-hétvégén több-fajta is dolgoztunk: volt olyan, ahol a betűk rajta voltak egy korongon, és a korongot kellett megfelelően forgatni, illetve az egyik rácsos változattal is megismerkedhettek a gyerekek. És mire jó a titkosírás? Üzenetet küldhetünk vele, vagy tegyük fel, elfogtuk az ellenség futárját, és meg kell fejtenünk a levelet. De itt a legkézenfekvőbb eset: Dániel történetéről van szó, amikor a kéz érthetetlen írást vés a falra. Talán úgy a legélvezetesebb a feldolgozása, ha bevetjük a titkosírást.

– csomózás

Ismeritek a csomókötést? Képzeljétek, Pált elfogják, és meg kell kötözni a kezét. Hogyan csinálják? Természetesen bilincskötéssel! Ez két hurokból áll, Pál bedugja a csuklóját, és a kötél egyik végének megrántásával a hurkok rászorulnak a csuklóira. De a csomóknak még sok fajtája van.

– keresztkészítés

A kézműves munkák is a Nyomkereső szerves részévé váltak. A keresztkészítés is ehhez tartozik. A hétvége folyamán a nagyhetet dolgoztuk fel, amelyhez szorosan kapcsolódott a keresztkészítés, amelynek során mindenki készíthetett magának emlékül egy picit, 15–20 cm-es keresztet fából.

– elsősegély

Ha egy kiránduláson baleset történik, valakinek megsérül a bokája, vagy erősen vérzik a keze, ti tudjátok, mit kell csinálni? A Nyomkeresős gyere-

kek már tudják! Komoly „kiképzést” kaptak. Egyébként az „irgalmas samaritánus” példázatánál is nagyon jól felhasználható.

– tűzrakás

Az ókori embereknek többször kellett tüzet rakniuk, mint nekünk. És mellesleg a hétvégén gyakorlati haszna is volt ennek az állomásnak: a gyerekek megtanultak tüzet rakni, és az általuk rakott tűzön főztük meg az ebédet.

– ebédkészítés

Ebben is részt vettek a gyerekek. Két vezető irányítása alatt elkészítették a saját ebédjüket.

A szombat délutáni workshopok a választható műhelymunkákat jelentette. A hétvégén minden műhelynek volt egy nagy jelentkezési lapja, a gyerekek oda iratkozhattak fel, ahova akartak. Hat műhely közül választhattak. A fa munkák keretében elkészítettek egy igazi, komoly keresztet gerendákból, és két, valamivel kisebb keresztet vékonyabb lécekből. A keresztet este a gáton felállítottuk, odáig a gyerekek cipelték. Keresztszállításkor azokkal a fáklyákkal világítottunk, amelyet ők készítettek a műhelymunka keretében. Persze, a főzés is szerepelt a műhelyek között, akárcsak három emberalak készítése papírból. Este ezeket feszítettük keresztre. A gyerekek élvezhették a kötéldíjat, amikor két fa között két kötél van egymás fölé kifeszítve, az alsóra álltak, a felsőbe kapaszkodtak, és sétáltak a kötélen. Délután volt annak a szerepjátéknak az előkészítése, amiről már esett szó. Nem említettem még az origami műhelyt, ahol a gyerekek elkészíthették a teljes baromfiudvart, kasszal az élén.

Térképészet, tájékozódás

Békéscsabán két típusát használjuk. Vannak a nemzetközi térképelek a gyárilag készített térképeken, amelyeket hasonlóan fel lehet használni, mint a házilag készített térképeket, és a nyomkeresős Erdei Tájékozódási Jeleket (ETJ-eket). Az ETJ-k rajzolhatók a járdára krétával, szénnel, téglával, kirakhatók a földútra fából, kövekből, kavicsokból. Segítségükkel a gyerekek megfelelő vezető nélkül a helyes utat, megtalálják az elrejtett levelet, üzenetet. A Nyomkeresőnek ez a része bármelyik „kalandos” bibliai történet feldolgozásába beépíthető.

Kapcsolattartás a szülőkkel:

Mint tudvalevő, a gyerekeknek szülei vannak. A szülők csemetéikre jelentős befolyással bírnak. Sőt! Még aggódnak is értük, szeretik tudni, hova jár a család szeme fénye. Ez így van rendjén. De éppen ezért fontos a szülőkkel való kapcsolattartás. Ez különböző módokon történhet. Bevonhatjuk őket a programba segítőknek. A Nyomkereső-hétvégén péntek este a szülők készítették és árulták vastalentumokért a szendvicseket. Szervezhetünk olyan nagyobb szabású családi Nyomkereső-programot, amelyen a szülők ugyanúgy részt vesznek, mint a gyerekek. Nálunk erre szolgál az év utolsó Nyomkeresője, a záróbuli, amely egy teljes napig tart, és a gyerekekkel jönnek a szülők is. Békéscsabán bevezettük újabban azt a szokást, hogy rendszeresen süttünk tortát a szülőkkel. Szerintem ez egy nagyon jó szokás. És nagyon finom. (Na nem a szokás, hanem a torták.)

Megbeszélések

Ez a Nyomkereső előkészítését jelenti. Én a békéscsabai gyakorlatot írom le. A Nyomkereső igazodik a tanévhez, a foglalkozásokat szeptembertől júniusig tartjuk. Minden félév elején (szeptemberben és februárban) kiválasztunk a Bibliából egy nagyobb történetet, számba vesszük, hány alkalomunk lesz összesen a félév folyamán, és ennek megfelelően beosztjuk a történetet. Ezután elkészítjük a gyerekek számára a félévre szóló programfüzetet pontos dátumokkal és a történethez kapcsolódó címekkel, betervezve a nagyobb ünnepeket és az esetleges kirándulásokat is. Kéthetente van Nyomkereső szombat délelőttönként. Természetesen minden egyes programra külön fel kell készülni, amiből az következik, hogy megbeszélés is kéthetente van. A megbeszélésen mindig van fővezető, aki nem hagyja, hogy eltérjünk a témától, irányítja a munkát. Gondoskodik a jó kezdésről és befejezésről, melynek lényege a közösségépítés és a jó hangulat.

Na, szakácsolni vágyók, tetszik még az „étel”? Van egy jó tanácsom a számotokra! Aki először csinál Nyomkeresőt, az keressen meg egy tapasztalt „Nyomkereső-szakácsot”. Igyekeztem ezt a receptet úgy megírni, hogy minél több gyakorlati részt mutassak be, de mégsem lehet ez alapján egy komplex Nyomkeresőt megcsinálni. De semmi ok a csüggedésre! Akinek van kedve megkóstolni ezt a „fogást”, az országos Nyomkereső-programokon megteheti. Higgyétek el, érdemes! Az íze életre szóló élményt jelent! Jó étvágyat!

Lázár Gyöngyi

...hogy Debrecenben a Déry Múzeumban most egyszerre állították ki Munkácsy Mihály Krisztusképeit? Így lesz ez 2000-ig, ezért szeretettel ajánlom mindenkinek, hogy „zarándokoljon el”, s üldögéljen a képek előtt.

A döbbenetes méretű képek (majdnem 7×5 métereseek) magukban is lenyűgözőek. Három jelenetet ábrázolnak a Passió-történetből: Jézus Pilátus előtt, az Ecce Homo, és a keresztfeszítés, a Golgotha.

Az elsőt 1881-ben mutatták be, s óriási tömegek nézték meg a művet. Munkácsyt a színek mesterének is szokták nevezni, s így az ellentétek csodálatosan kirajzolódnak a képen. Krisztus fehér alakja tisztaságát jelöli. Semmi vád nincs benne, mégis izzik a fehérsége. Szinte világít. Nem is tudhat vele mit kezdeni a sokféle vélemény, mely a festményen megnyilvánul. Mennyiféle értelmezés: szinte minden ember különböző. Érdemes ezeket a mellékalakokat is végignézni. Mi hogyan vagyunk jelen ebben, mit értünk mi Krisztusból?

A második kép a Golgotha. Furcsa mondanivalókkal. A Kálvárián levő kis csoporttal, akik láthatóan szenvednek a Mester halála miatt, s a távozó tömeggel, akik közül kiemelkedik egy fehér ruhás alak, aki lovon ül, s visszanéz. Mintha ellen-

pont lenne, s az arca szinte megszólalásig a kereszten szenvedőé. Ő lenne az ébredő lelkiismeret jelképe mindnyájunkban? Vagy valóban a visszajövő Messiás, az uralkodó lenne az, aki visszatekintve a keresztdozatra irgalomra készül s nem ítéletre?

A harmadik képként mindenki a következő jelenetre várt. A feltámasztásra, vagy a mennybemenetelre. De Munkácsy nem vállalkozott rá. Sőt, úgy tűnik, visszafordult, mert az Ecce Homo-t festette meg, ahogyan Pilátus bemutatja a népnek Jézust, s döntésre hívja őket.

A festő nem hitvallást festett meg, hanem a kérdéseit, vívódásait. S ebben a műben a belső vajúdság – a szenvedést, a döntést. Minden hullámzik a képen, szinte megszólalnak az alakok, szinte halljuk a kiáltást, a helytartó szavát. S a Mester mozdulatlan. Ő maga a válasz. Nincs több és nincs más. Nem kell védekeznie, nincs mit magyarázkodnia, már elmondta. S most gondolatban már a szó megpecsétélése van előtte. Hogy befejezze hatalmas művét, a megváltást, és utat készítsen számunkra oda, ahová néz, a mennyei Atya közösségébe.

Szeretettel ajánlom megtekintésre azoknak, akik külön, vagy csoportosan szeretnék elcsendesni.

Fodorné Ablonczy Margit

A vezetés kinszenvedései

Néha akadnak mondatok, amiket az ember nem tud kiverni a fejéből, pedig teljesen értelmetlenek. Amikor öt éve átvettem az ifi vezetését, azt mondta korábbi ifivezetőm: „Aki mindent egymaga akar tenni, hamar mindent egymaga csinál, amíg egyszer csak egyedül nem lesz.” Ezt később át is akartam gondolni.

Remek csapatunk volt akkoriban. 35 fiatal, nyolc munkatárs, akik értettek a dolgukhoz. Bármelyikük elvállalta volna az ifi vezetését, de végül én nyertem, engem választottak vezetőnek. Sőt az istentiszteleten ünnepélyesen be is iktattak a szolgálatba, és mindenki gratulált. Erre még ma is büszke vagyok. De az elején nem volt könnyű vezetőnek lenni. A többiek sokféle véleménye majdnem tönkretett mindent. Vezetői rátermettségemnek köszönhetően azonban szerencsére a megfelelő pillanatban a megfelelő döntéseket tudtam hozni.

Különösen akkor kezdett el kiéleződni a dolog, amikor öt úgynevezett munkatárs egy országos vezetőképzőre ment. Olyan ötletekkel jöttek haza, amikkel kis híján mindent elrontottak. Csoportdinamika, személyiségfejlesztő tréning, konfliktuskezelés meg mindenfajta vacak, aminek semmi hasznát nem vesszük a keresztyén ifjúsági munkában. Ha nem tartjuk szorosan a gyepelőt, és nem vezetjük a fiatalokat, akkor nem tudjuk a feladatunkat végezni – mondtam.

Aztán megint összeszedtek valami ötletet: teammunkát akartak. Rendben,

beleegyeztem a dologba. Közösen elhatároztuk, amit akartam, és jól is ment egészen addig, amíg az egyik munkatárs lány valami patriarchális stílusra vonatkozó megjegyzést nem tett. Azonnal kapcsoltam, mert ez teljesen a feminista szövegekre emlékeztetett, meg hogy kétségbe vonjuk Isten elhívását. Döntés elé állítottam: vagy bocsánatot kér következő héten, vagy nem tudom tovább igénybe venni a segítségét. Azonnal ott is hagyott minket – ebből is látszik, mi az igazság. A másik két lány is kimaradt – talán idejében előztem meg a veszélyes furkálást.

Péter és Krisztián, akik a leghúsegebb munkatársaim voltak, komoly csalódást okoztak. Peti átment egy helyi bibliakörbe és gyorsan valami vezetőnek tették meg. Krisztiánt meg elhalászta egy „kisközösség”, állítólag nagyon jó áhítatokat tart ott – persze, ez egy kicsit az én érdemem is... De most már hitpróbának fogom fel, hogy mindenki ithagyott. Meg eszembe jutott az egykori ifivezetőm mondata is. Persze, de mit használ a feladatok szétosztása, ha senki sincs, aki hajlandó lenne beállni a szolgálatba? Úgy megmondanám nekik a véleményemet a szolgálatvállalásról, de már három péntek telt el, és senki sem jött. Na nem baj, két hónap múlva jönnek az új konfirmandusok, megint elkezdhetem a szuper ifimunkát.

Albrecht Kaul

Forrás: Mitarbeiterhilfe, 4. 1998.

Magyarra átültette:

Csizmadia Csaba

Játszunk...

*Játszunk, játszunk, játszunk, játszunk,
addig jó, amíg csak játszunk
hangosan induló nótát, játszunk,
bolondot, bölcset és némát, játszunk
mindegy akárki szól ránk,
addig jó, amíg csak játszunk, játszunk,
játszunk, játszunk.*

*Játszani segít nekem,
hogy te is játszol velem, játszunk,
a mások türelmével, játszunk,
a mások szerelmével, játszunk
játszunk szabállyal tüzzel
addig jó, amíg csak játszunk
és csak játsszuk, hogy játszunk,
játszunk,*

*amíg a deszkákon állunk, játszunk,
amíg lejjebb nem szállunk,
addig jó, amíg csak játszunk, játszunk,
játszunk, játszunk.*

*Játszani segít nekem,
hogy te is játszol velem,
játszunk, játszunk, játszunk,
játszunk, játszunk, játszunk,
játszunk, játszunk.*

Talán sokan ismerik az LGT együttes egyik dalát, melyről akár beszélgetni is lehetne egy ifis társaságban kielemezve mondanivalójának hangjegyeit.

A szó szép: játszani. Amelyet a gyerekek igényelnek, s a felnőtteknek már meg kell vetni. Ugyan kinek van ideje ma játszani? A nagy rohanásban megállni? Elővenni valamilyen játékot, aminek semmi haszna sincs, csak elmegy vele a drága idő? A tévé, a számítógép, a videó mellett még elővenni valami „Ne nevesse korán” nevű ósdi

dobókockás valamit? Hány családban játszanak ma közösen? Nem bocsátkoznék találgatásokba...

Mindnyájan játékokon nőttünk fel, azokon keresztül ismertük meg, fedeztük fel a világot. A játékok is lehetnek eszközei a tanulásnak, hiszen az életről szólnak. Gondolhatunk itt akár az autóra (3 éves gyermekek elképesztő mennyiségű adatot képesek felhalmozni az autóról), az orvosi táskára, a babára, a „Ki nevet a végén?”-re, a „Gazdálkodj okosan!”-ra, a „Kérdezz-felelek!”-re. Nem mindig mutatja persze a kedvenc játék a későbbi hivatás-választást! (Az én kedvenc játékom elsős koromban egy tank volt – lelkesztettem.)

A felnötté válás sem jelenti feltétlenül a játéktól való tartózkodást. Gondoljunk csak a Balaton melletti esti kártyapartikra, vagy hogy milyen lelkesedéssel tudják látogatni a felnőttek a focimeccseket. Persze van a játéknak egy erősebb változata is, amikor már szenvedéllyé válik. Így is mondjuk: játékszenvedély – ami ugyanolyan függőséget jelenthet, mint a drogok. Ha a kártyára, lóversenyre, és a kaszinókra gondolunk, de az egyszerűbb szerencsejátékok is: hány embert tettek szerencsétlenné. Milyen szörnyű az „Itt a piros, hol a piros?” játék megrendezett jelenete, vagy a nyerőautomaták kegyetlen világa. (A nevükben is benne van: automatikusan ők nyernek.) Vagy gondolhatunk az egyre fokozódó, az embereket valósággal sokkoló lottó és

más nyereményekre. (Tavasszal a lotónyeremény 600 millió forint fölött volt.) Ugyanakkor sok etikai kérdést is fölvetnek a legegyszerűbb játékok, hiszen majdnem minden játék a szerencsére épül: ki hányast dob, ki mit húz...

Érdeemes lenne ezen is elgondolkozni, hogy hol van a határa az egészséges játéknak, és hol válik szenvedélyé. Egy-egy ártatlannak tűnő közösségi játék is erős indulatokat hozhat ki belőlünk, még ifi körben is, pedig mindnyájan tudjuk, hogy ez csak játék..., hogy csak „játszunk”. Persze egy jó közösségben a játéknak jó, összerázó szerepe van, segíti az önuralmat, és elvezethet egymás segítésére is.

Vannak viszont olyan játékok is, amelyek egyértelműen károsak és egyáltalán nem szolgálják az épülésünket. Ide sorolhatók azok a számítógépes játékok, amelyekben a fő cél a rombolás, a pusztítás, az ölés. Különösen veszélyes ez gyermekkorban, amikor egy gyermek már ebben nő fel, ez lesz a világa. A legmodernebb játékokban már szinte azt lehet életszerűen „lejátszani”, hogyan lehet ölni, hiszen az áldozat hangot ad ki, és fröccsen a virtuális vér is. A másik kategóriába a szerepjátékok tartoznak. (MAGUS) Ez nemcsak bizonyos könyvek alapján sajtítható el, hanem klubok, közösségek is vannak, akik ezt rendszeresen úzik. Ez bővebb tanulmányt érdemelne meg. Egy XX. századi neves teológus könyvében ilyen fejezetet ír: Isten játszik... Isten is játszik? Hát, ha rácsodálkozunk már néhány teremtményre, igen csak azt kell gondolnunk: Isten játékos kedvében lehetett, mikor némelyiket kigondolta... Sőt még azt is meg kell

állapítanunk, hogy Isten sok humorral és játékosággal alkotta meg az embert is, már ha így egyszerűen magunkra nézünk...

Nagyon szép és mély rész a Példabeszédek könyvének 8. részében található nagyobb egység a 22. verstől. (Érdeemes elolvasni!) A Bölcsesség megszemélyesítése található itt, mely a könyv szerint nélkülözhetetlen az élet lényegének megértéséhez. Ilyen szépen ír erről a Szentírás:

„amikor kimeríte a föld alapjait,
én már mellette voltam,
mint kedvence,

és gyönyörűsége voltam minden nap,
színe előtt játszadozva mindenkor.
Játszadoztam földje kerekéségén,
és gyönyörködtem az emberekben.”

(Péld 8,29–31)

Ilyen szépen, könnyedén, szinte légiiesen megfogalmazni az élet értelmére, a boldogságra, az élet teljességére vonatkozó utalásokat... (34–35. vers) Egy teológiai professzorunk hasonlóan fogalmazott: Isten Jézus Krisztusra nézve teremtette a világot, ez azt jelenti, hogy neki adta (mint egy apa, amikor a fiának megmutatja a játszóteret), mintegy játéktérként is, nemcsak a megváltás színhelyéül. Így foghatjuk fel mi is, hogy éppen azért fontos védőnk és őrizőnk a világot, mert az nekünk életterünk, melyben annyi szépség, ötlet, megfejtető, és számunkra elzárt titok található, hogy egy élet is kevés arra, hogy mindent felfedezzünk. Mindenesetre törekedjünk arra, hogy minél többet éljünk meg a világ Isten ajándékozta örömeiből is. És ne csak „játsszuk, hogy játszunk”!

Bölcsföldi András

REFISZITA

Ez az újabb fantázia-név egy jelentős eseménysort takar, helyesebben szólva csak egy eseményt, melyben benne foglaltatik számtalan eseménysor. Református Fiatalok Színjátszó Találkozója rejlik a cím mögött, melyet március 27-én rendeztek Kecskeméten az Újkollégium patinás dísztermében. Erre az országos találkozóra 23 csoport jött el kis hazánk minden részéből, sőt még a határon túlról is az Alföld szívébe, hogy másoknak számot adjon előadói készségéről, s mindenképpen elmondja legfontosabb mondanivalóját. Így a találkozó mind színvonalában, mind a bemutatott darabok tekintetében igen eltérő volt, de egyikből sem hiányzott a lelkesedés. A nap dr. Hegedűs Lóránt dunamelléki püspök az alkalomhoz illő áhítatával kezdődött, melynek alap gondolata a „látványosságunk lettünk a világnak” bibliai igé volt. Majd Szabó Gábor helybeli esperes köszöntötte az egybegyűlteket.

Mitka (Ablonczy Margit) tanított egy szép kánont.

A kecskeméti ifisek díszelőadásával kezdődött a programok sorozata, akik a nagyszerű Pincebogarak c. színdarabot adták elő. Ezután a három kategória szerint mutatták be a résztvevők darabjaikat. Az első kategóriába bibliai jeleneteket lehetett előadni, itt a Nagy vacsora példázatának megjelenítésétől kezdve, Ábrahám elhívásán át, Saul megtéréseig vezetett az út. A második kategóriába az ünnepkörökhöz kapcsolódó színdaraboké volt a főszerep. Itt főleg a karácsonyi jeleneteket láthattak a nézők, de voltak az ünnephez áttételesen kapcsolódó darabok is, majd passióval zárult a blokk. A harmadik részben pedig missziós darabok, igék megjelenítései voltak jellemzőek. Ebbe az egyéb kategóriába azonban belefért a pantomimtól kezdve, irodalmunk nagyjainak (Jókai, Móricz, Pilinszky) kisebb írásaiig minden.

A napot a Szeléné zenekar (Külső-Kelenföldi ifisek) a közönységet is megmozgató koncertje zárta.

A találkozón nem hirdettünk versenyt, így oldott légkörben, a megmutatás és tanulás vágyával, beszélgetve, élményeket gyűjtve lehetett együtt a több mint 300 fiatal.

Bölcsföldi András

KIE-Csendeshétvége

Albertirsa, 1999. február 26–28.

Miután elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magánosan imádkozni. Mt 14,23

Egy februári napsütéses hétvégén maroknyi fiatal jött össze az ország különböző pontjáról, hogy közösen gondolkozzon és beszélgessen a hegyekről, a Szentírásban említettekről, az igazi és az átvitt értelemben vett hegyekről.

Számomra ez igen meglepő biblia-tanulmányozási szempont volt. Ekkor jöttem rá, hogy amire eddig nem is figyeltem, az milyen fontos, központi szerepet játszik a Bibliában. Mind az Ószövetségben, mind az Újszövetségben találhatunk hegyeket szép számmal, gondolhatunk az Ararát vagy a Hóreb hegyére, de ott van például az Olajfák hegye is.

Nem csak biblia-tanulmányozással töltöttük a hétvégét. Énekeltünk, játszottunk, megnéztünk egy csodálatos diaporámát, az irodalmi blokkban novellákat, verseket olvastunk fel egymásnak, áhítaton, istentiszteleten vettünk részt, no meg volt sok-sok beszélgetés, éjszakába nyúlóan is.

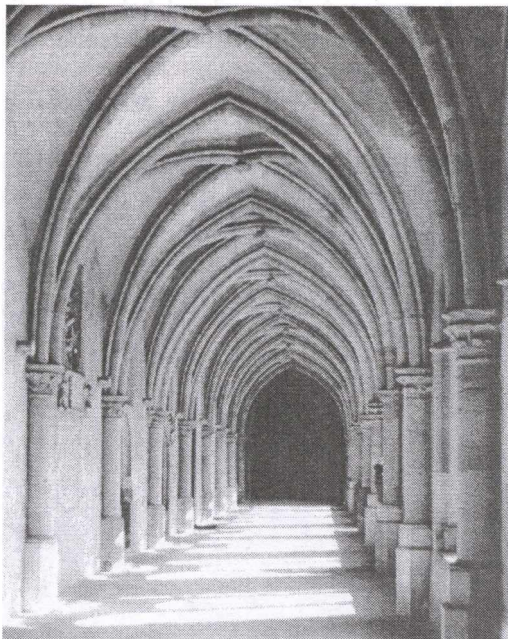
Nagyon jó volt megtapasztalni, hogy bár különbözőek vagyunk, mégis egyek az Úrban. Örültem, hogy kiszakadhattunk egy kicsit a hajszás hétköznapokból, és a mindennapi – néha apró-cseprő – gondjaink helyett arra figyelhettünk, vajon mit is szeretne nekünk mondani az Úr.

Székelly Ágnes

A marosszentimrei templomban

Fejünkre por hull, régi vakolat,
így énekeljük a drága Siont;
egér futkározik a pad alatt
s odvából egy-egy vén kuvik kiront.
Tízen vagyunk: ez a gyülekezet,
a tizenegyedik maga a pap,
de énekelünk mi százak helyett,
hogyan hull belé a por s a vakolat,
a hiuban a denevér riad
s egy-egy szuvas gerenda meglazul:
tizenegyedikünk az árva pap,
tizenkettedikünk maga az Úr.
Így énekelünk mi, pár megmaradt,
– azt bünteti, akit szeret az Úr –
s velünk dalolnak a padló alatt,
kiket kiirtott az idő gazul.

Az utolsó Miatyánk

Parányi pirula.
Itt a lámpaoltás.
Miatyánk ki vagy a mennyekben!
Megint egy sikoltás.

Aludni, aludni,
csend, nyugalom, béke.
Szenteltessék meg a Te neved!
Lesz-e ennek vége?

Magas bácsi sóhajt,
aki meghal, jól jár.
Jöjjön el a Te országod!
Hat az altató már.

Csillagok villognak.
Hunyorogva int egy.
Legyen meg a Te akaratod!
Nekem minden mindegy.

Fodor Ákos

jelenségemből,
mint héjából a kagyló:
eltisztulok majd

György István

Húsvét

Tegyünk ez egyszer
ismét
úgy, mintha régi
Húsvét

barackvirága
szállna
hajam közé
s a számra.

A fészek: pár szál
szalma,
ölen tojások
halma,

Petőfi Sándor

Mi kék az ég!

(részlet)

Mi kék
Az ég!
Mi zöld
A föld!
Zöld föld felett, kék ég alatt a
Hangos pacsirta füttyörész:
Dalával a napot kicsalta,
A nap rá gyönyörködve néz.

s a hímes héjra
festett
tulipán is
kifeslett,

de nem hull még,
csak rezdül,
ahogy a szél
keresztül-

szalad a kerten,
talpa
nyomán a füvek
sorra

újra felállnak,
estig
magukat
megnövesztik,

mire megfő
a sonka,
és kihűl
párologva,

s körül-üljük
az asztalt,
mert feltámadt,
ki meghalt.

Ifióra a megbocsátásról

Életünk egyik legnehezebb kérdése, hogy tudunk-e megbocsátani. Általában nem, bár néhány esetben elrendeződik. Vajon hogyan, s miért? Hogyan lehetne *mindent* megbocsátani? Kell-e bocsánatot kérni? S kivel kell megbeszélni? Elég Istennel, vagy egymással is kell?

Bevezetés: *Hogyan bocsát meg Isten?* Hányszor mehetünk akár ugyanazzal a bűnnel is hozzá? Az ószövetségi hagyományban Isten bocsánatának határa: *legfeljebb háromszor* való megbocsátás, mert különben az ember felelőtlené lesz, s úgy gondolja, hogy majd megbánja, most inkább választja a könnyebb utat. Ennek szabott határt az emberi hagyomány...

De mit mond az Újszövetség? Hogyan vélekedik erről Jézus?

A legegyszerűbb példa a Miatyánk. Hogyan is tanította a tanítványokat imádkozni: és bocsásd meg a mi vétkeinket, amiképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek...

Mi kérjük így: ahogy mi is. S az eredeti görögben még ennél is több van – múlt idő: „ahogyan megbocsátottunk”.

Szóval hányszor bocsát meg Isten? Ahányszor mi megbocsátunk.

Félelmes határ, ugye?

Kidolgozás: Nézzük meg Jézus egyik példázatát közelebbről, ahol erről beszél. Máté 18,21–35. Maga az egész fejezet a gyülekezeti rendről szól, a testvérek együttéléséről – nem véletlen, hogy olyan nagy hangsúlyt kap benne a megbocsátás (mert egyikben sem vagyunk tökéletesek, ennek elvárása teljesen felesleges, az erre való vágyakozás s az ebben való segítség viszont kötelesség: intés gyakorlása!)

Mit kérdez Péter? Az előző beszélgetésből következően az egymásnak való megbocsátást. Még hétszer is? Ez felrovást jelent. Ennyi az emberi emlékezet határa, aki már hétszer vét, az minden bugarát kihasználta szívünknek, annak kész, vége.

Jézus válasza: még 70×7 is, azaz számolatlanul is. Megértően, szeretettel, akár naponta újat kezdve – mindig bizalommal, mindig a kezdeményezés nyitottságával (I. Kor 13).

Miért? Mert Isten is így tette. Ő az, aki megtaníthat erre. Hogy életem két síkban zajlik, s ennek csak egy része a másikkal való kapcsolatom – én a magam tartozásával fogok elszámolni.

A példázat szerint egy király egyszer elővette szolgáit, s számonkérte tartozásukat. (Azaz Isten számontartja a vétkeket – sőt a

Máté 12,36–37 alapján a haszontalan szavakat is.) Egy szolgája 10 000 talentummal volt adós. (Milyen gazdag lehetett az úr, ha egy szolgája ilyen hatalmas összeggel tartozhatott!) Mennyi a talentum? 49 kg aranyban. (Ne szégyelljük, vegyük elő a számológépet és szorozzunk – 1 gramm arany értékét először ezerrel, majd 49-cel, s ez még csak egy talentum, így ezt 10 000-rel!)

S a király a szolga könyörgésére mindezt minden további nélkül egyszerűen elengedi. Milyen gazdag Ő irgalmasságában! Mérhetetlen a kegyelme! Ilyen király nincsen közöttünk; ám Isten királyságáról tanulhatunk valamit ebből. Egyszerűen mindent megbocsát. Kegyelmes, irgalmas ahogy a 103. zsoltár írja – csak hála illetheti Őt, s dicséret.

S mi történik? A szolga, akinek ez előző pillanatban mindent elengedtek – nem tudja elengedni a szolgatársának adósságát, amely mindössze száz dénár. (Egy dénár egy napi kereset, azaz kb. 4 havi keresettel volt adós, ami megfizethető összeg egy család életében.) Fojtogatja, s az adósok börtönébe veti. Még azt az esélyt sem adja meg neki, hogy munkával keresse meg a pénzt, hanem elveszi tőle *minden esélyét*. Mert az adósság kifizetéséhez el kell adni vagy a házat, vagy a gyermekeit szolgáknak (az asszonyok nem dolgozhattak és

nem kereshettek Izraelben), azaz teljesen tönkreteszi a másikat.

Ilyenek vagyunk mi. Könyörtelenek. A mi egymás közötti kapcsolatainkban ez a jellemző: fojtogatás, kényszerítés, tönkretétel, számonkérés, ítélkezés. Ez megy a gyülekezetekben, ez megy az egész egyházban. Mintha bármi jogunk volna hozzá!

S ezt megtudva a király visszahívja a szolgát. Ő nagyon jól tudja, hogy mennyit engedett el. S átadja a hóhéroknak!

Ilyen is tud lenni Isten? Haragvó és ítélő Úr? Igen. A mi könyörtelenségünk hozza elő az ő igazságosságát. Mind ítéletre kerülünk.

Ítéletre kell kerülnünk? Nem! Nem! Nem! Van bocsánat! Van Istennek irgalmassága! Ő megbocsátott nekem Jézus Krisztusban, így nekem is lehet. Inthetem a másikat, ha vétkezett, s ha nem hallgat rá, akkor ő nem Isten gyermeke. Akkor tekinthetem pogánynak – azaz megtérésre szorulónak. Akin nem változtat az Isten kegyelme, az nem ismeri azt.

Bocsánatot is kell kérni. Istentől és egymástól. A vétket be kell vállalni, mert csak így lesz gyógyulás kapcsolatainkban, közösségeinkben. (Jakab 5,13-20)

Úgy ahogyan Jézus tette – ki mondva a bűnt, megbocsátva, új esélyt adva.

Fodorné Ablonczy Margit

Itt a tavasz

...és ilyenkor köztudomású, hogy a vándormadarak haza/visszatérnek nyári fészkükre. Én azonban most egyáltalán nem erről szeretnék részletes elemzésekbe bocsátkozni, többek közt azért, mert

1. nem vagyok ornitológus
2. a nálamnál kevésbé városiakok ezt már észrevették, és nem is annyira megy náluk csodaszámba, ha meglátnak egy gólyát
3. nem erre lettem felkérve, hanem arra, hogy a *Pelikánról* írjak.

Neki pedig annyi köze van a fent említett vándormadarakhoz, hogy ő is madár, viszont nem vándor (már amennyire tájékozódtam, ha tévedek, mindenkitől bocs, főleg a pelikánoktól). Azonban vannak kivételek, amik erősítik a szabályt, úgy-

hogy következzenek egy vándor Pelikán, azaz a MKIE budapesti csoportjának rövid története:

Hogy miért vándor ez a „madár”? Azért, mert nincs, illetve sokáig nem volt otthona. Nem tartozik és nem ápol szoros kapcsolatokat egyik budapesti gyülekezettel sem, bár egy-két évet vendégeskedett a Kassák utcában, a Deák téren, az Üllői úton, Békásmegyeren, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Alapítvány székházában és egybűtt. Átmeneti fészkeink tételes felsorolása emlékeztetkiesés okon jelenleg nem áll módomban, ezúttal is elnézést kérve azoktól, akik kimaradtak ebből az összegzésből, emlékképeink azonban nem lehetnének szépek, színesek és gazdagok önelkülük.

A Pelikán élete azonban nem csak fészkének folyamatos változtatásából áll, hanem abból is, hogy hétről hétre összejön a csapat, és együtt énekel, imádkozik, bolondozik, olvassa az ígét, játszik, és nagyon szeret együtt lenni. Mivel mi hivatalosan csak az ún. tanévben találkoztunk rendszeresen, hogy lássuk egymást nyáron is, első vonalból veszünk részt az országos táborok megszervezésében és lebonyolításában, és (ha) marad még

energiánk, önmagunk számára is szervezünk egy kellemes semmittevéssel egybekötött „szent nyári/őszi/téli/tavaszi heverészést”.

Így aztán azt hiszem, nem kell külön bemutatni senkinek Szeverényi Jánost, Dobos Rékát, Pappit, Esztert, Villót, Magassy Évát; és hiszem, hogy sokan felteszik a „Vajon, mi lehet vele?” kérdést a következő nevek olvastán is, mint Zollerka, Emeske, Viki, Babszi, Pula Laci, Melindka; és a Ten Sing-esek talán megkérdik: Ádám vagy Gábor zenélnek-e még, avagy mit csinál Kristóf vagy Ani.

No de akkor térjünk vissza a jelenbe, a természetesen még véletlenül sem teljes múltidézés után. Hiszen nem szoltam a Ten Sing-ről, az önkéntesekről – sem a messze földről érkezett két supermensch-ről, sem a többiekéről –, sem azokról a változásokról, amik az idők folyása közben bekövetkeztek.

Szóval, akkor a jelen! A Horánszky utca – végre úgy tűnik – nem csak átmeneti szállás, hanem saját fészek, ahol bátran összejöhetünk hétről hétre. Fölös energiánkat így nem kell már márciustól arra pazarolni, hogy vajon hol is kezdünk majd szeptemberben.

A csapat mára lényegesen átalakult, és a régi, jól ismert arcok helyett ma már egyre a több a lassan ismerőssé váló új pofi. Egy kicsit kisebb is a tevékenységi kör. A korábban a Ten Sing-gel és a különböző bizottságokban való munkamánia lecsendesedett, és jelenleg a belső odafigyelés időszakát éljük.

Végül pedig, talán az eddigiektől egy kicsit eltérő stílusban egy rövid önvallomás:

Számomra a KIE a kezdetek kezdete, helyszín egy nagy és hideg templom, amelynek azonban leválasztható előtere remekül berendezhető kiézésre, azaz Szeverényi János „Szent”-ségeskedéseivel, Marton Tamás mesemécseivel, játékokkal és a többi fontos kellékkel: lelkes emberekkel tele bizalommal, hittel és tervekkel.

Mindenkinek szeretettel:

Alfi

FIGYELMETEKBE AJÁNLJUK

„*Vas élesíti a vasat*” – számomra ez az íge a házasságról szól sokáig, s arról, hogyan s miért ad Isten különböző embereket egymás mellé. Ez az új könyv, azonban továbbvitte, kiszélesítette bennem ennek az ígének belső tartalmát. Mert *mindenféle találkozásról* szólhat, ahol Isten az Ő tüzevel jelen van, s embereket vesz kézbe emberek által, hogy formálja őket akarata, terve szerint.

A könyv *Warren Hardig* tollából született, aki beszámol egyszerű hétköznapi találkozásokról, amelyekeken keresztül Isten egy-egy szolgáló életre hívott el embereket. Hatalmas bizonyosság arra nézve, hogy mi mindnyájan hogyan válhatunk egymás számára Isten eszközévé. Soha egy alkalmat sem szabad kihagynunk a bizonyágtételben, mert ott és akkor Isten megszólíthat valakit a mi szavainkon keresztül. Ha a Lélek indít, sose halogassuk a szólást. S a másik fele is igaz, nekünk is mindannyiunknak oda kell szánni újra időt és energiát – ha Isten szól, nem azt kell nézni, hogy ki mondja, hanem hogy mit mond, mert megérthetjük Isten hívását az Ő szolgálatára! A könyv megrendelhető: OMS könyvesbolt, 1086 Budapest, Dankó u. 9.

A Harmat Kiadó újabb két izgalmas kötetet jelentetett meg,

amelyet figyelmetekbe szeretnék ajánlani!

Legyen az első *Cseri Kálmán* prédikációsorozata *József*ről. Hogyan tanulta meg ez az ifjú Isten iskolájában, hogy kicsoda Isten, kicsoda ő, s kicsodák a többiek. Ebben a három kérdésben ugyanis rengeteg tévedés, téveszme forog közöttünk, s nem jók a válaszaink. Mindenki a hibát keressük, szüleinkben, neveltetésünkben, Istent vádoljuk igazságtalansággal, vagy vannak, akik önsajnálathoz menekülnek, s így a válaszok egészen nyomorúságosak lesznek.

József teljes szívvel él át mindent. Hisz az Isten akaratában. Hisz abban, hogy szereti őt, s ez elvehetetlen tőle! Ez az egyetlen megtartó ereje, mert az emberek, a körülmények mind másról tesznek bizonyosságot, de ő Istennek hisz! Fantasztikus bátorság. Ez a hit segíthet csak nekünk is. Ez a bizalom. Olvassuk az igehirdetéseket, s közben imádkozzuk végig életünket!

A másik könyv: *Szalai András: Más Jézus, más lélek, más evangélium* c. kötete. Már talán nincs is olyan gyülekezet, ifi közösség, akik ne találkoztak volna valamely szekta, valamely új irányzat mindent egybeölelni akaró tanításával, akik mégis szakítanak, tönkretesznek, megbélyegeznek, s a látszóla-

gos szeretet mögött hatalmas gyűlölet lakozik.

Az utóbbi években félelmetes mennyiségű új közösség jött létre, ami hatalmas éhséget jelent, s a magunk hiteltelenségét is (ezt is el kell ismernünk és meg kell vallanunk, mert különben tévedésekbe és ítélezésekbe esünk!). Kik ezek, mik ezek a csoportok, miért, s hogyan jöttek létre, mit kezdünk azokkal, akik belekeveredtek, mit tegyünk, ha megjelennek közösségi alkalmainkon? Óriási kérdések. Egyetlen ifivezető sem „úszhatja” meg ennek a könyvnek az elolvasását, mert felelőtlené válik, s elveszíthet sok tagot. Inkább készüljünk fel. S ha még nem voltak nálunk, vagy egyik közösségi tagunknál sem, adjunk hálát, s legyünk tisztában a veszéllyel!

Nem is olyan régen hívtott fel egy régi ifi-tagunk, aki azóta más városban és gyülekezetben szolgál, hogy az ő ifijükben is megjelentek a „dunaföldváriak”, akik annak idején ebben a gyülekezetben is próbálkoztak 7 évvel ezelőtt, s néhányukat elvittek, mert először én is nagyon jóindulatú, nyitott voltam, s nem gondoltam báránybőrbe bújt farkasokra. Pedig azok voltak. Akit innen elvittek, mind tönkretették. Lelkileg, hitben, családi, gyülekezeti közösségben félelmetes pusztítást végeztek. Ma már elmondhatom, hogy mind kijöttek belőle, de

milyen áron! Itt is a megelőzés a legfontosabb. S kérdezte a telefonáló, hogy mit tegyen, mert ő annak idején megbotránkozott azon, ahogy én (már a rossz tapasztalatok alapján) kizártam a közösségből ezeket a fiatalokat, s nem engedtem, hogy bárkivel beszélgessenek. S most azt látja öt év után, hogy nekem volt igazam. Nem lehet őket szeretettel megváltoztatni. Tőlük is raboltak embereket...

Nem folytatom, a veszély valós. A könyvet kötelezővé tenném, s kérek mindenkit, hogy vegye komolyan, hogy egyedüli alapunk a Szentírás! Egyedüli alapunk a hit által, kegyelemből, Jézus Krisztus véérért való megigazulás, aki Isten Fia. Senkit ne tévesszenek meg a más evangélium, a más lélek, a más Jézust hirdető. S tartsunk össze a gyülekezetekben, hogy ne legyenek kísérhető a fiataljaink!

S tanuljunk hitvallást – tudjuk, hogy mit hiszünk, s miért. S folyamatosan olvassuk a Bibliát, hogy megismerhessük a belső vonalvezetést, az Isten gondolatait. Vezessen minket a Szentlélek Isten, hogy valóban megnyíljon az Ige ajtaja, s egészséges tanítás hangozhasson gyülekezeteinkben. Ez a könyv ennek része lehet. Komoly biblia-tanulmányozással egybekötve olvassuk!

Fodorné Ablonczy Margit

Konyhai egyveleg

Ez a cikk most nem tartalmaz különös újdonságot vagy részletes leírást valamelyik érdekes kézműves technikáról. Inkább csak ötletet és kedvet szeretnék adni, hogy mozgasd meg a fantáziádat, és bátran kézműveskedj a konyhában.

A németországi munkám során rendszeresen segitettem gyerekfoglalkozásokon, ahol gyakran kézműveskedtünk. Ott is fontos szempont volt, hogy olcsó, érdekes, viszonylag egyszerűen megvalósítható ötleteket találjunk. Én leginkább a konyhai dolgokat kedveltem, mert ezen a területen szakértőnek számítottam, azaz tudtam, hogy valóban szükség van rám. Ráadásul a gyerekek mind a készítést, mind a finom eredmény „eltüntetését” élvezték.

Mit érdemes közösen készíteni, mi fér bele egy foglalkozás keretébe?

Ha nincs lehetőségetek sütni vagy főzni, a salátát ajánlom. Már olcsón lehet kapni friss zöldségeket, sőt sokaknak csak a kertig kell menni a salátalapért. Minél többféle nyers – vagy nem túl puhára főzött – zöldséget aprítottok bele, annál jobb. Nagyon finom a nyers káposzta, karfiol, karalábé, répa, érdemes kipróbálni! A morzsolt kukorica (fagyasztott vagy konzerv) feldobja az egész egyveleget. A színre is figyeljetelek, a piros retek vagy alma tarkábbá és még finomabbá teszik a salátát. Ahogy az összetételt, úgy az öntetet is saját fantáziátokra bízom. Én gyakran használlok kész majonézt, amit tejföllel és kefirrel elkeverek és még tovább fűszerezek, pl. sóval, borssal, petrezselyemmel, majorannával, korianderrel. A salátába rizst vagy kifőtt

tésztát is keverhettek, akkor már kenyér sem kell hozzá. A kenyeret – ha van még kedve és ideje a csoportnak – szép kis szendvicsekké alakíthatjátok. Nem kell feltétlenül bonyolult, agyonpakolt tornyokat készíteni, elég, ha a kicsire vágott szeleteket vajjal megkenitek és darabka sajttal, párizsival, vagy egyszerűen pirosarannyal díszítitek. Ha van használható sütő a közelben, akkor megpróbálkozhattok a kenyér- vagy még inkább a zsömle-, kiflisütéssel. Nem nehéz, csak előtte ki kell próbálni, nehogy éppen akkor ne sikerüljön, amikor együtt süttök.

Ha van sütő a közelethez, amit használhattok, a süteménykészítés biztos sikert jelent. Olyan süteményt célszerű választani, amihez sok munka kell, és gyorsan sül (pl. mézeskalács, linzer, percc vagy egyéb, egyenként formázandó aprósütemény). A csoportban szükséges idő csökken, ha a tésztát előre elkészítitek.

Tűzhely és elegendő edény esetében közös főzéssel is próbálkozhattok. Az étel kiválasztásánál az egyik szempont, hogy sokan szeressék – Németországban a milánói makaróni volt a legkedveltebb –, a másik, hogy minél több résztvevőnek jusson munka, pl. tisztítani, darabolni kell a hozzávalókat. Az előkészítési, főzési és evési időt is előre gondoljátok át. Ne felejtsetek el, hogy a forró ételt nem lehet öt perc alatt megenni! No meg, hogy valakinek majd mosogatni is kell.

Remélem, kedvet kaptatok a közös szakácskodáshoz!

Villő

U.i.: Többszörösen kipróbált recepteket szívesen küldök!

Ezzel a bibliai kérdéssorral kettős célnak van. Az egyik – mint más újságokban is lenni szokott –, hogy be lehessen küldeni a megfejtést és jutalmat lehessen vele nyerni; a másik, hogy vetélkedő készítéshez adjunk segítséget. A helyes válaszokat a következő számban közöljük.

1. Kit nevez Isten így: Szívem szerint való férfi?
2. Hogy hívják azt a férfit, aki 300 katonának egy-egy kürtöt, üres cserépfazekat és fáklyát adott?
3. Hogy hívták azt a szolgát, akinek Péter levágta az egyik fülét?
4. Melyik asszony tett meg nagy utat azért, hogy meggyőződjék Salamon bölcsességéről?
5. Ki volt az a próféta, aki szőrruhát és bőrvet viselt?
6. Az Újszövetség szerint kinek volt hasonló öltözéke?
7. Hogy hívják azt a férfit, akit Dávid megöletett, mert meg akarta szerezni a feleségét?
8. Hogy hívják azt a férfit, aki Illés palástját „örökölte”?
9. Melyik két férfi vitázott hevesen arról, hogy magukkal vigyék-e Jánost (Márkot), és végül nem is tudtak megyezni?
10. Kik találtak az ágyukban és a kemencékben békákat?
11. Ki az a férfi, aki Jézust éjszaka kereste fel?
12. Ki az a két férfi, akik nem haltak meg a Biblia szerint?
13. Kiről mondta Jézus: Még Izraelben sem találtam ekkora hitet?
14. Melyik prófétát táplálták hollók?
15. Kinek szólt ez a mondat: Mivel ezt tetted, légy átkozott?

16. Mennyivel volt idősebb Keresztelő János Jézusnál?

17. Hány éves volt Matuzsálem, amikor meghalt?

18. Hány éves volt József, amikor az apja egy színes köntöst ajándékozott neki?

19. Kinek volt a két foglalkozása pohárnok és mérnök?

20. Kinek volt az eredeti foglalkozása sátorkészítő?

21. Mi volt Lídia foglalkozása?

22. Hogy hangzik az első hazugság, amiről a Biblia beszámol?

23. A Biblia melyik könyvében áll ez a mondas: „Isten segít azoknak, akik egymásnak segítenek”?

24. Hányszor szerepel a Bibliában a Biblia szó?

25. A Biblia beszél valamiről, amit az ember nem tud megszelídíteni. Mi az?

26. Hány nap kellett Nehémiásnak, hogy megnézzze a jeruzsálemi lerombolt falakat, mielőtt az újjáépítést elkezdte volna?

27. Meddig volt Saul vak, amikor Damaszkuszban volt?

28. Hány ablaka volt a bárkának?

29. Melyik városban vett Jónás hajójegyet?

30. Melyik hegyen „kötött ki” Noé a bárkával?

A megfejtéseket a szerkesztőség címére várjuk június 30-ig.

A helyes válaszokat beküldők közül kettőnek *Akarsz-e játszani?* játékgyűjteményt küldünk.

Jó gondolkodást, keresgélést kívánunk!

A szerkesztők

A közös kirakó tanulságai

Alapige: I. Korintus 13.

Bevezető játék

Játékosok száma: 3–4 öt fős csapat

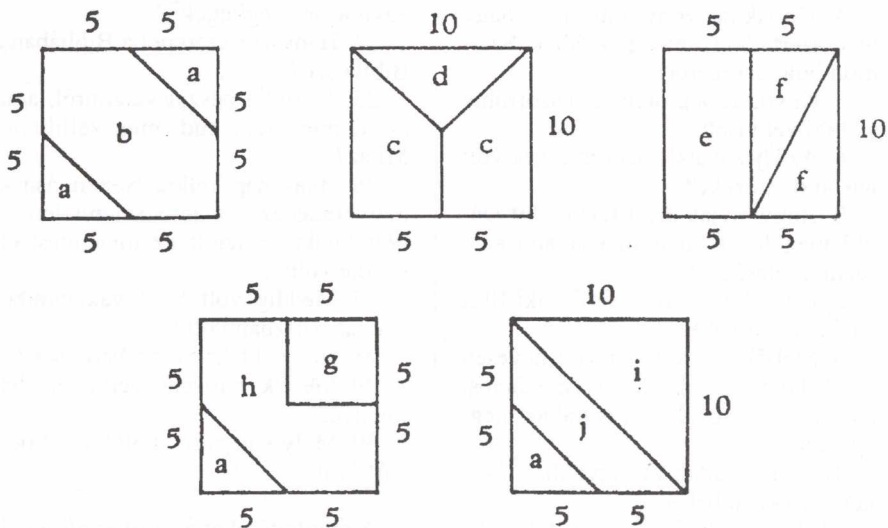
Hely: a csapatok külön, egy-egy asztal körül ülnek

Kellékek: minden csapatnak öt boríték, benne az ábra szerint felvágott öt négyzettel (karton).

A játék menete:

A csoportvezető kijelöli a csapatokat. (Ha vannak kimaradók, ők megfigyelők lesznek.)

A csapatok leülnek az asztalokhoz, majd a csoportvezető kiosztja a borítékokat, minden csapatnak mind az ötféle borítékból egyet-egyet.

1. borítékba a, a, a, c rész kerül
2. borítékba a, j rész kerül
3. borítékba d, f rész kerül
4. borítékba g, b, f, c rész kerül
5. borítékba i, h, e rész kerül

A csoportvezető elmondja, hogy a borítékokban különböző kartondarabok vannak. Minden csapatnak öt azonos méretű négyzetet kell kiraknia a darabokból. A feladatot akkor hajtották végre, ha mind az öt csapattag előtt teljes, a többiekével azonos méretű négyzet van.

Mind a beszéd, mind a szavak nélküli kommunikáció tilos munka közben. Senki sem kérhet a csapattársától kartondarabot, és nem is adhat senkinek.

Mindenkinek joga van arra, hogy egy kartondarabot az asztal közepére helyezzen és onnan egy

Gittai István

A másik

másik parton
másik lomb lakik

másik dombon
másik akác nyit

másik akácon
másik gerle búg

másik gerle
másik tetű háza

másik tetű
másik viszketegség

másikat elvegyen. Ez az egyetlen módja a felesleges darabok leadásának és a szükségesek megszerzésének. A szabályokat a csoportvezető szigorúan betartatja a játékosokkal.

A játéknak akkor van vége, amikor valamelyik csapat elvégzi a feladatot, azaz a csapat tagjai előtt fekszik a megfelelő méretű négyzet.

Ezután a teljes csoport megbeszéli a tanulságokat.

*

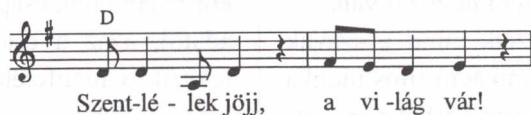
A játékkal kezdünk. A résztvevők nem ismerik a bibliaóra témáját (szeretet) és az alapigét sem.

A játék végére garantált az indulatok elszabadulása. (Irigység, harag, összeszólalkozás stb.) A vezető egészen új oldaláról ismerheti majd meg a csoport tagjait (bár ennek a játéknak nem éppen ez most a fő célja), de sokaknak saját maguk is új oldalukról fognak bemutatkozni. Az igemagyarázat előtt számolni kell tehát egy zaklatott légkörrel, de a résztvevők annál inkább érezhetik a szeretet hiányát vagy labilitását életükben, és lehetnek nyitottabbak a páli vallomás felé és érthetnek egyet a Szeretet himnuszával.

Bakay Péter

ÉNEKELJÜNK!

Szentlélek jöjj

Refr.

2. Jöjj, igazság Forrása!
Jöjj, imádunk mindnyájan!
Jöjj, reményünk éleszd fel!
Jöjj, kegyelmeddel!
Refr.

3. Jöjj, a néped gyűjtsd egybe!
Jöjj, az alvót ébreszd fel!
Jöjj, a bűntől tisztíts meg!
Bátoríts minket!
Refr.

Megjegyzés: Kánonban szépen hangzik!

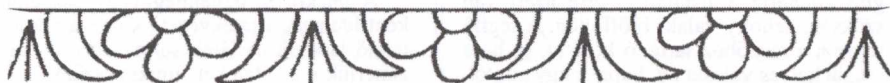

Haragszik a gazda

Ha - rag - szik a gaz - da,
Hogy mi itt mu - la - tunk,
Vi - gye el a há - zát,
De mi itt ma - ra - dunk!

Uccu, édes vendég,
Úgy szeretlek, hogy még,
Kinyitom az ajtót,
Kilöklek, ha nem mégy!

Haragszik az asszony,
Hogy fogy a sütemény.
Ne haragudjék kend,
Jó, hogy ép az edény!

Sziasztok! A mostani játékok remek lehetőséget nyújtanak a szobai, de egy kis mozgással – agymozgással mindenképpen – is járó játékhoz. Szórakoztató, izgalmas játékok – nagyon sok vidámságot kívánok hozzájuk!

Zsó

HÁZI JÁTÉK

Kategória: szórakoztató társasjáték

Játékosok: 15–30 fő

Hely: épületen belül több terem, szoba, folyosó stb.

Csapat: 3–4 csapat (4–6 fő/csapat) + csapatonként 1–1 segítő

Kellékek: számozott – hátulján 1–1 szóval ellátott – kis lapok, csapatonként 1–1 játéktábla, dobókockák, bábuk, a segítőknél 1–1 játékvezetői lista, tollak, cellul

Idő: 30–60 perc

A játék előtt a számozott lapok hátuljára ráírunk 1-1 szót, majd ezeket a lapokat az épületben kicsit rejtve felragasztjuk úgy, hogy a hátán lévő feliratot meg lehessen nézni a papír letétele nélkül. Ezek a lapok a játék végéig a helyükön maradnak.

A segítőket kiválasztjuk a játékosok közül, ők külön-külön helyiségben ülnek le, előttük a csapat táblája, egy dobókocka és egy bábu, valamint kezükben egy toll és a játékvezetői lista (ez tartalmazza a számokhoz tartozó szavakat – amik az elrejtett lapokon olvashatók – és a kérdéseket a helyes válasszal).

A játék menete: kialakítjuk a csapatokat, és kijelöljük hozzájuk a segítőt – a csapatok megkeresik a segítőjüket és letelepsznek az adott helyiségben.

A csapatok párhuzamosan játszanak – vagyis minden csapat külön, de egyszerre a többiekkel –, azonos módon. A csapat első játékos a dobókockával, és a bábut a dobott pontok szerint lépteti. Amelyik mezőn áll a bábu, azt a számot kell az épületben megkeresnie a csapatnak. A játékosok különválva keresik az elrejtett, számozott lapokat, és aki elsőnek találja meg, megnézi, mi van a lap hátára írva, megjegyzi a szót, és összegyűjti a csapatját a segítőhöz. Megmondják a lapon talált szót, amit a segítő ellenőriz a listáján – erre azért van szükség, nehogy valaki blöfföljön. A segítő felteszi a mezőhöz tartozó kérdést, és ha a csapat helyes választ ad, kapnak egy pontot,

amit a segítő feljegyez. Akár tudták a választ, akár nem, a következő csapattag dob a dobókockával, lépteti a bábut, és ismét a számozott lap keresésére indul a csapat.

A megtalált számozott lapok helyét (és a rajta lévő szót) a játékosoknak titokban kell tartaniuk, hogy ne könnyítsék meg a többi csapat keresését.

A játék befejezése:

a) Akkor ér véget a játék, ha az egyik csapat először éri el a célmezőt. Ők ezéért plusz 2 pontot kapnak.

b) Adott ideig játszanak a csapatok. A cél (ill. utolsó mező) átlépéséért plusz 1 pont jár. Az a csapat győz, amelyik a legtöbb pontot gyűjtötte – tehát a lényeg a kérdések helyes megválaszolása.

A lapokra írt szavak és a kérdések között lehet összefüggés: pl. kígyó – Hol szerepel először a Bibliában a kígyó?; bicikli – Mekkora a postás biciklikerekének átmérője?

A játéktáblát készíthetjük kartonból – így más játékre is felhasználható, de szükség esetén A4-es lapokra is gyorsan meg lehet rajzolni.

*

Az itt következő két rövid játék lehet egy-egy kérdése az előző Házi játéknak is, más vetélkedőnek is, vagy játszhatók önállóan is, ha csak pár percnyi játékre van időnk.

ÉTLAP

Kategória: szójáték

Játékosok: 5 fő fölött

Hely: zárt helyiség (lehetőleg asztalnál)

Csapat: lehet egyénileg is, vagy csapatban is

Kellékek: egyénileg vagy csapatonként 1–1 íróeszköz, 1–1 kitöltendő lap + a játékvezetőnél a helyes megoldások

Idő: 15 perc

A játékosok egyénileg vagy csapatonként leülnek, a játékvezető kiosztja a kitöltendő lapokat. A játék során kiderül, hogy ismerjük-e az ételleket, amiket eszünk.

Az A feladatban a szavak elé egy-egy jellegzetes, városnévből képzett melléknévet kell beírni, a B feladatban pedig egy-egy népnevet.

Minden jó válasz 1 pontot ér; az győz, akinek a legtöbb pontja van.

A) Sajnos lemaradtak a jelzők. Kérünk a szavak elé egy-egy jellegzetes, városnévből képzett melléknévet!

1. — szelet	2. — kifli
3. — leves	4. — makaróni
5. — aprópecsenye	

B) Ugyancsak lemaradtak a jelzők. Most azonban egy-egy népnevet kérünk!

1. — krémtorta	2. — saláta
3. — szalonna	4. — ponty
5. — rizling	6. — dinnye
7. — méz	8. — káposzta

Megoldás:

A) 1. bécsi vagy párizsi, 2. pozsonyi, 3. frankfurti, 4. bolognai vagy milánói, 5. brassói
B) 1. orosz, 2. francia, 3. angol, 4. rác, 5. olasz, 6. görög, 7. török, 8. székely

SZINONIM SZÓLÁSMONDÁSOK

Kategória: szójáték

Játékosok: 5 fő fölött

Hely: zárt helyiség (lehetőleg asztalnál)

Csapat: lehet egyénileg is, vagy csapatban is

Kellékek: egyénileg vagy csapatonként 1-1 íróeszköz, 1-1 kitöltendő lap + a játékvezetőnél a helyes megoldások

Idő : 20 perc

A játékosok egyénileg vagy csapatonként leülnek, a játékvezető kiosztja a kitöltendő lapokat. Egy-egy szólás, közmondás kilóg a csoportból, mert a másik kettő jelentése megegyezik, hasonlít. Meg kell keresni a kakukktójást!

Minden jó válasz 1 pontot ér; az győz, akinek a legtöbb pontja van.

1. a) Vaj van a fején.
- b) Okos, mint a tordai malac.
- c) Káposztalé van a fejében.
2. a) Egyik kutya, másik eb.
- b) Nesze semmi, fogd meg jól!
- c) Egyik tizenkilenc, a másik egy híján húsz.

3. a) Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten.
- b) Aki bottal köszön, annak doronggal felelnek.
- c) Ha megdobnak kővel, dobd vissza kenyérrrel!
4. a) Minden szentnek maga felé hajlik a keze.
- b) Nem esik messze az alma a fájától.
- c) Minden cigány a maga lovát dicséri.
5. a) Nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal.
- b) Segíts magadon, az Isten is megsegít!
- c) Mindenki a maga szerencséjének kovácsa.
6. a) Hosszú lére ereszti.
- b) Ádámnál és Évánál kezdi.
- c) A kákán is csomót keres.
7. a) Egy bolond százat csinál.
- b) Mely ökör sokat bögg, keveset húz.
- c) Ha egy ökör nekiveti magát a Tiszának, a többi is utána úszik.
8. a) Borsót gömbölyít.
- b) Legyet vadász.
- c) Egy gyékényen árulnak.
9. a) Nagy fába vágta a fejszét.
- b) Megkenegette mogyorófa-vesszővel.
- c) Kiporolta a nadrágját.
10. a) Éhes disznó makkal álmodik.
- b) Megfejné az ágast is.
- c) Éhes lónak zabon az esze.
11. a) Magad, uram, ha szolgálád nincsen!
- b) Szegény az eklézsia, maga harangoz a pap.
- c) A szegény embert még az ág is húzza.
12. a) Kötí az ebet a karóhoz.
- b) Nem enged a negyvennyolcból.
- c) Kivágja a huszonegyet.
13. a) Bakot ló.
- b) Átesik a ló másik oldalára.
- c) Túllő a célon.
14. a) Ha egy pénz a jövedelmed, kettőt ne költö!
 - b) Sok kicsi sokra megy.
 - c) Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér!

Megoldás:

1. a), 2. b), 3. c), 4. b), 5. a), 6. c), 7. b), 8. c), 9. a), 10. b), 11. c), 12. c), 13. a), 14. b).

Néhány szó a hátsó borítóhoz

Az idei négy szám hátoldalára egy-egy rajzot szeretnénk tenni. Ezek a rajzok nemcsak a szemnek szólnak, hanem jól használható segédeszközök lehetnek az ifjúsági munkában.

Először röviden a rajzok keletkezéséről írok. Pip Wilson, angol KIE-titkár készítette őket segédeszközként a munkájához. Egyik fő munkaterülete az olyan fiataloknak szóló program, akik nem szorgos templomlátogatók, sőt esetleg még nem is hallottak semmit a keresztyénségről, Jézusról, megtérésről. Nekik mindenféle játékkal tarkított diszkószerű nagy rendezvényeket szervez (Pip-show), ami a mi hagyományos módszereinktől és magyar egyházi

kultúránktól idegen. De nem használhatatlan ötlet, mely szerint a fiatalokat a saját kultúrájukon keresztül lehet elérni. Ennyit Pipről és a showjáról.

Rajzain sok-sok emberke látható, akik egy adott környezetben, behatárolt helyen vannak. Az

emberkéek mind különbözőek: más-hol állnak, ülnek, fekszenek, mást csinálnak. Sokáig lehet nézegetni a képeket; mennyi ötlet van rajta! A rajz csoportban történő felhasználásának legegyszerűbb módja, ha a képhez kötődő téma (a mostani rajzhoz pl.: Mit jelent nekem/nekünk a közösség, az ifi, az iskola, a

család?) bevezetése után

megbeszéli a csoport, milyen figurák vannak a rajzon, azok mit jelentenek, milyen embereket szimbolizálnak.

Még érdekesebb, ha mindenki megkeresi, az adott helyzetben, környezetben, melyik emberkére hasonlít leginkább és miért. De lehet értékelni is az emberkéket, melyik cselekszik helyesen, melyik helytelenül, s miért. Folytathatnám a

sort, de bízom benne, hogy nincs rá szükség, mindenki megtalálja a neki megfelelő felhasználási módot. Természetesen a rajzok szabadon fénymásolhatók a munkátokhoz!

Hasznos keresgélést, nézegetést kívánok!

Villő

„Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni!” (Lk 18,1)

Miért imádkozunk?

- mert jó Őt dicsérni
- mert Ő a Szabadító, Ő a Közbenjáró
- mert méltó, méltó, méltó a Bárány
- mert az Úr győz
- mert nem lankad el az Úr buzgó szerelme

„Megszabadít engem az Úr, ezért pengessük a lantot életünk minden napján az Úr házában!” (Ézs 38,20)

Negyedévi imatémák

Hálaadás:

- a dél-amerikai keresztyénekért
- a konferenciatelepekért
- a külföldi KIE-csoportokért
- a barátságokért
- gyülekezeteinkért

Könyörgés:

- a koszovóiakért
- vezetőinkért
- az év KIE-rendezvényeiért
- a kínai keresztyénekért
- igei látásért

Kánaáni–magyar szöszedet

IX. rész

A mai első fogalom az „*ajándék*”. A teológián talákoztam egy misszionárius-képző kurzussal, aminek az anyagában külön felhívja a szerző a figyelmet arra, hogy tartózkodni kell a bizonyágtétel során a szó használatától. Ennek indoklása az, hogy a világi szóhasználatban elkopott a kifejezés igazi értelme.

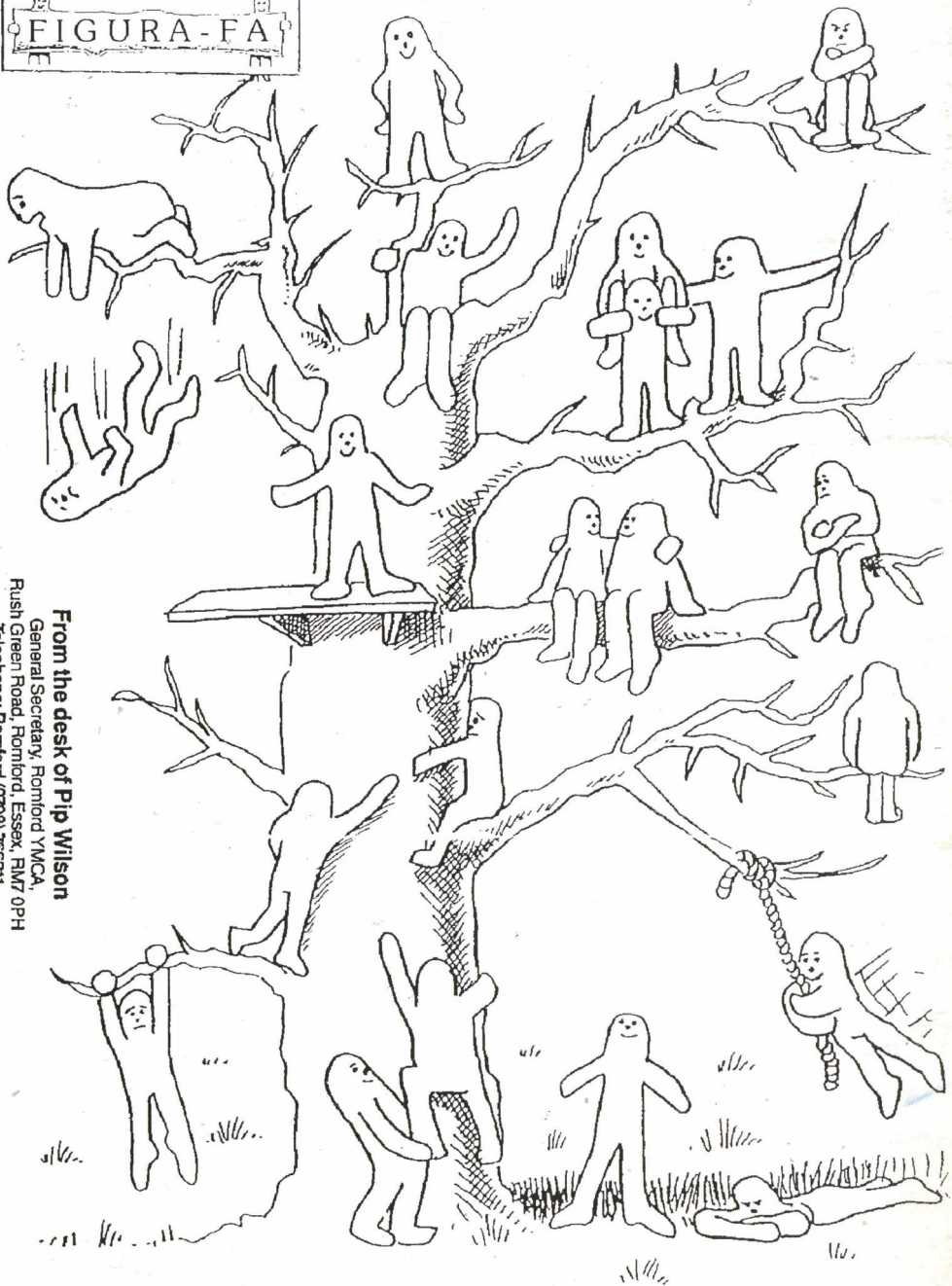
A Bibliában az ajándék szóra több mint tíz héber, illetve görög szó van. Lehet jutalom, áldozati ajándék, sőt megvesztegetés, de kegyelmi ajándék (karizma) is. (Bibliai nevek és fogalmak Evangéliumi Kiadó 13. lap.) Ajándék az, amit az ember ellenszolgáltatás nélkül kap. A kereskedelemben ez ismeretlen fogalom. A különféle akciókban reklámozott ajándékok ára legtöbbször be van építve a termék árába. Emberek között azonban létezik ajándék. Sokan rögtön rávágják, hogy az ajándék az, ami ingyen van. De semmi sincs ingyen, legfeljebb nem te fizeted ki! És ez a kulcsa annak az ajándéknak, ami miatt ez a szó bekerült a szöszedetbe. Neked kellett volna (kellene) fizetned bűneidért, de Jézus ezt helyetted megtette. Ez az ingyen kegyelem. Nem kell fizetned, mert nem is tudnál. Csak hálát adhatsz érte.

A másik szó az ábécé túlsó végéről van: a *zarándoklat*. Egy egyházi hetilap címlapján olvastam: Zarándoklat Ady Endre sírjához. A bibliai fogalom két dolgot takarhat: az őszövétségben gyökerező gyakorlat szerint minden zsidó férfinak kötelessége volt, hogy az ún. sátoros ünnepeken Jeruzsálemba, az egyetlen templomba elmenjen. A templomlépcsőn énekelték a 120–134. zsoltárokat. A másik megfogalmazást például a Zsid 11,13-ban találjuk, ahol a szerző a keresztyén életet hasonlítja zarándokúthoz. Egyiknek a célja sem Ady sírja! A zarándokút hitbeli cselekvés, melynek során az Úrhoz akarok közelebb kerülni, Vele akarok találkozni, a kárhóztól akarok megmenekülni (lásd Bunyan Keresztyénét).

Szeretettel:

Kristóf
(folyt. köv.)

FIGURA-FA

From the desk of Pip Wilson
General Secretary, Romford YMCA,
Rush Green Road, Romford, Essex, RM7 0PH
Telephone: Romford (0706) 766211